ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ — Αρ. Φύλλου 1429

14 Ιουνίου 2013

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 75508/Δ1 (1)

Κατάταξη νεοϊδρυθεισών σχολικών μονάδων.

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 8.α του Π.Δ. 50/1996 (ΦΕΚ 45/τ. Α΄/1996), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 14 του Π.Δ. 100/1997 (ΦΕΚ 94/τ. Α΄/1997).

2. Τις αριθμ. 106321/Δ4/31-08-2010 (ΦΕΚ 1496 τ.Β΄/6-09-2010), 104690/Δ4/13-10-2011 (ΦΕΚ 2313 τ. Β΄/17-10-2011) και 67905/Δ4/15-06-2012 (ΦΕΚ 2034 τ. Β΄/21-06-2012) υπουργικές αποφάσεις.

3. Την υπ' αριθ._45/21-12-2012 πράξη του ΠΥΣΠΕ Β΄ Αθήνας.

4. Την υπ' αριθ.59/21-12-2012 πράξη του ΠΥΣΠΕ Ανατ. Αττικής.

5. Την υπ' αριθ. 1/5-2-2012 πράξη του ΠΥΣΠΕ Λάρισας.

6. Τις αριθμ. 30/10-11-2010 & 23/14-08-2012 πράξεις του ΠΥΣΠΕ Ξάνθης.

7. Την υπ' αριθ. 24/17-12-2012 πράξη του ΠΥΣΠΕ Πρέβεζας.

8. Την υπ' αριθ. 34/12-12-2012 πράξη του ΠΥΣΠΕ Φθιώτιδας.

9. Την υπ' αριθ. 15/18-12-2012 πράξη του ΠΥΣΠΕ Λασιθίου.

10. Την αριθμ 40/12-12-2012 πράξη του ΠΥΣΠΕ Καβάλας.

11. Την αριθμ 2563/Φ.30/Α/ 26-02-2013 πράξη του ΠΥΣΠΕ Βοιωτίας.

12. Την υπ' αριθ. 5/18&19-04/2013 πράξη του ΚΥΣΠΕ.

13. Το γεγονός ότι η απόφαση αυτή δεν προκαλεί δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού και

14. Την υπ' αριθ. 76051/4-7-2012 (ΦΕΚ 2091 τ.Β΄/5-7-2012) απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού Θεόδωρο Παπαθεοδώρου», αποφασίζουμε:

Κατατάσσουμε σε αξιολογικές κατηγορίες τα Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, που ιδρύθηκαν με τις 106321/Δ4/31-08-2010 (ΦΕΚ 1496 τ.Β΄/6-09-2010), 104690/Δ4/13-10-2011 (ΦΕΚ 2313 τ. Β΄/17-10-2011) και 67905/Δ4/15-06-2012 (ΦΕΚ 2034 τ. Β΄/21-06-2012) υπουργικές αποφάσεις, ως ακολούθως:

Α. ΝΕΟΪΔΡΥΘΕΝΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ Π.Ε.	ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΤΑΘΕΣΗΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	4ο Δημοτικό Σχολείο Σπάτων	Α΄ ΑΝΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Α΄
	2ο Δημοτικό Σχολείο Παλαιάς Φώκαιας	Α΄ ΑΝΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Γ΄
	3ο Δημοτικό Σχολείο Διονύσου	Β΄ΑΝ ΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Β΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. Β΄ ΑΘΗΝΑΣ	17ο Δημοτικό Σχολείο Χαλανδρίου	Β΄ ΑΘΗΝΑΣ	Α΄
	9ο Δημοτικό Σχολείο Κηφισίας	Β΄ ΑΘΗΝΑΣ	Α΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΤ. ΘΕΣ/ΚΗΣ	6 Δημοτικό Σχολείο Θέρμης	ΑΝΑΤ. ΘΕΣ/ΚΗΣ	Β΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΥΤ. ΘΕΣ/ΚΗΣ	5ο 12/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Ευκαρπίας	ΔΥΤ. ΘΕΣ/ΚΗΣ	Α΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΛΑΣΙΘΙΟΥ	6ο 6/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Ιεράπετρας	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	Α΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	18ο 6/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας	ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	Α΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΛΑΡΙΣΑΣ	44ο Δημοτικό Σχολείο Λάρισας	ΛΑΡΙΣΑΣ	Α΄

Β. ΝΕΟΪΔΡΥΘΕΝΤΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ Π.Ε.	ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΤΑΘΕΣΗΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. Β΄ ΑΘΗΝΑΣ	17ο Νηπιαγωγείο Χαλανδρίου	Β΄ ΑΘΗΝΑΣ	Α΄
	6ο Νηπιαγωγείο Πεύκης	Β΄ ΑΘΗΝΑΣ	Α΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. Γ΄ ΑΘΗΝΑΣ	20ο Νηπιαγωγείο Χαϊδαρίου	Γ ΑΘΗΝΑΣ	Α΄
	18ο Νηπιαγωγείο Πετρούπολης	Γ΄ ΑΘΗΝΑΣ	Α΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΑΝΑΤ. ΘΕΣ/ΚΗΣ	7ο Νηπιαγωγείο Θέρμης	ΑΝΑΤ. ΘΕΣ/ΚΗΣ	Β΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΒΟΙΩΤΙΑΣ	Μονοθέσιο Νηπιαγωγείο Οινοφύτων	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	Β΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΚΑΒΑΛΑΣ	Μονοθέσιο Νηπιαγωγείο Μουσθένης	ΚΑΒΑΛΑΣ	Δ'
	Μονοθέσιο Νηπιαγωγείο Καλλιράχης	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΣΤ'
	Μονοθέσιο Νηπιαγωγείο Γαληψού	ΚΑΒΑΛΑΣ	Δ'
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΠΡΕΒΕΖΗΣ	Νηπιαγωγείο Χειμαδιού	ΠΡΕΒΕΖΑΣ	Ε'
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΞΑΝΘΗΣ	Μονοθέσιο Νηπιαγωγείο Γοργόνας	ΞΑΝΘΗΣ	ΣΤ'
	Μονοθέσιο Νηπιαγωγείο Μελιβοίων	ΞΑΝΘΗΣ	Θ'
	2/θέσιο Νηπιαγωγείο Μαγικού	ΞΑΝΘΗΣ	Β΄
	1/θέσιο Νηπιαγωγείο Φίλιων	ΞΑΝΘΗΣ	Γ΄
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Π.Ε. ΛΑΡΙΣΑΣ	61ο Νηπιαγωγείο Λάρισας	ΛΑΡΙΣΑΣ	Α΄

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Μαρούσι, 4 Ιουνίου 2013

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Αριθ. οικ. 168 (2)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΑΡΙΘΜ. 28/VII/2012

Γνωμοδότηση σε συνέχεια της υπ' αριθ. 22/VII/2012 Γνωμοδότησης της ΕΑ, όσον αφορά στο επάγγελμα της «ΑΣΚΗΣΗΣ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ (ΣΤΑΣΙΜΟΥ Ή ΠΛΑΝΟΔΙΟΥ) ΕΠΙ ΠΛΟΙΩΝ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε στην αίθουσα Συνεδριάσεων του 1ου ορόφου, του κτιρίου των Γραφείων της (Κότσικα 1Α & Πατησίων), την 24η Σεπτεμβρίου 2012, ημέρα Δευτέρα και ώρα 14:00, με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Δημήτριος Κυριτσάκης.
Αντιπρόεδρος: Δημήτριος Λουκάς.
Μέλη: Ιωάννης Μπιτούνης,
Εμμανουέλα Τρούλη,
Βικτωρία Μερτικοπούλου,
Δημήτριος Δανηλάτος και
Ιωάννης Αυγερινός.
Γραμματέας: Ευαγγελία Ρουμπή.

Θέμα της συνεδρίασης: «Γνωμοδότηση σε συνέχεια της υπ' αριθ. 22/VII/2012 Γνωμοδότησης της ΕΑ, όσον αφορά στο επάγγελμα της «ΑΣΚΗΣΗΣ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ (ΣΤΑΣΙΜΟΥ Ή ΠΛΑΝΟΔΙΟΥ) ΕΠΙ ΠΛΟΙΩΝ».

Η παρούσα γνωμοδότηση αποτελεί συνέχεια της υπ' αριθ. 22/VII/2012 Γνωμοδότησης της ΕΑ.

Στην υπ' αριθ. 22/VII/2012 Γνωμοδότηση που εξέδωσε η ΕΑ, βάσει του άρθρου 23 του Ν. 3959/2011 (ΦΕΚ Α΄ 93/20.04.2011), επί των αιτημάτων εξαίρεσης από τις διατάξεις του Ν. 3919/2011 «Αρχή της Επαγγελματικής Ελευθερίας, Κατάργηση Αδικαιολόγητων Περιορισμών στην Πρόσβαση και στην Άσκηση Επαγγελμάτων» για επαγγέλματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη - Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος, η Επιτροπή είχε διατυπώσει επιφύλαξη όσον αφορά στο επάγγελμα της «ΑΣΚΗΣΗΣ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ (ΣΤΑΣΙΜΟΥ Ή ΠΛΑΝΟΔΙΟΥ) ΕΠΙ ΠΛΟΙΩΝ», προκειμένου να διευκρινισθούν ορισμένα ειδικότερα ζητήματα τα οποία τίθενται εκεί, ιδίως δε ως προς τη σχέση του νομικού καθεστώτος με το ισχύον για το χερσαίο υπαίθριο εμπόριο.

Η Επιτροπή, προκειμένου να διευκρινισθούν τα εν λόγω ζητήματα, απευθύνθηκε στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και υπήρξε αλληλογραφία ως προς τους λόγους για τους οποίους εξαιρέθηκε το εμπόριο από το Ν. 3919/2011 (βλ. σχετικά εξαίρεση όπως διατυπώθηκε στο άρθρο 14 του Ν. 4038/2012). Η Γενική Γραμματεία Εμπορίου απέστειλε απάντηση αναφορικά με τους λόγους διατήρησης των εξαιρέσεων για το υπαίθριο εμπόριο οι οποίοι έχουν προβληθεί στην Οδηγία 2006/123. Στο σχετικό υλικό που απεστάλη στην Επιτροπή, αναφέρονται ρητά οι λόγοι για τη διατήρηση συγκεκριμένων περιορισμών στη διαδικασία της αδειοδότησης των επαγγελμάτων του υπαιθρίου εμπορίου, όπως αναγνωρίζονται από το ίδιο το κείμενο της Οδηγίας.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αφού έλαβε υπόψη της το αίτημα του Υπουργείου Οικονομικών, το σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη - Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος, το ισχύον νομικό πλαίσιο την υπ' αριθ. πρωτ. 3285/9.4.2012 εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού, και τα όσα οι τελευταίοι διέλαβαν κατά την πιο πάνω συνεδρίαση της Επιτροπής

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΩΣ ΕΞΗΣ

ΓΕΝΙΚΑ

1. Το κατά τα ανωτέρω αίτημα γνωμοδότησης μαζί με άλλα αιτήματα, επί των οποίων έχει ήδη αποφανθεί η Επιτροπή με την υπ' αριθμ. 22/VII/2012 γνωμοδοτησή της, κατατέθηκε στο πλαίσιο εφαρμογής του Ν. 3919/2011 «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων» (ΦΕΚ Α΄ 32/2.3.2011), με την παράγραφο. 4 του άρθρου 2 του οποίου προβλέπεται η δυνατότητα θέσπισης εξαίρεσης σε ορισμένα επαγγέλματα από την κατάργηση των περιορισμών στην πρόσβαση και στην άσκηση επαγγελμάτων της παρ. 2 του ίδιου άρθρου, με έκδοση Προεδρικού διατάγματος μετά από πρόταση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών, στην περίπτωση που η διατήρηση του περιορισμού, ως έχει ή με ηπιότερη μορφή, i) επιβάλλεται από επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, ii) ο περιορισμός είναι α) πρόσφορος, β) αναγκαίος και γ) αναλογικός για την εξυπηρέτηση του επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος και iii) ο περιορισμός αυτός δεν εισάγει άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις ανάλογα με την ιθαγένεια ή, όσον αφορά τις μαζί με άλλα αιτήματα επιχειρήσεις, ανάλογα με την έδρα τους1. Επίσης, στην παρ. 2 του άρθρου 3 του αυτού Ν. 3919/2011 προβλέπεται η θέσπιση εξαίρεσης από την κατάργηση απαίτησης προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άσκηση ορισμένων επαγγελμάτων, εφόσον πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις: i) η εξυπηρέτηση επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος, και ii) η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας[2].

2. Το Υπουργείο Οικονομικών διαβίβασε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού για περαιτέρω οικονομική αξιολόγηση και έλεγχο καθυστερημένα αιτήματα για τη διατήρηση είτε περιορισμών είτε προηγούμενης διοικητικής άδειας για ορισμένα επαγγέλματα, προκειμένου, μετά τις ανωτέρω αξιολογήσεις, να προωθήσει για ψήφιση στη Βουλή ενιαίο νόμο, για την εξαίρεση από τις διατάξεις του Ν. 3919/2011 των επαγγελμάτων για τα οποία θα προκύψει θετική γνωμοδότηση[3].

1 Άρθρο 2 παρ. 4 του Ν. 3919/2011 «Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του καθ'υλην αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, είναι δυνατή η θέσπιση εξαιρέσεως σε σχέση προς ορισμένο επάγγελμα από τη ρύθμιση της παρ. 1 και η διατήρηση σε ισχύ περιορισμού αναφερόμενου στην παράγραφο 2 ή θεσπιζόμενου δυνάμει της παρ. 3, ως έχει ή με ηπιότερη μορφή, εάν: I. Με τον περιορισμό αυτόν επιδιώκεται η εξυπηρέτηση επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος και II. Ο περιορισμός αυτός είναι πρόσφορο και αναγκαίο μέσο για την εξυπηρέτησή του και από απόψεως εντάσεως της επεμβάσεως στη σφαίρα της οικονομικής ελευθερίας, τελεί σε εύλογη αναλογία προς τη σπουδαιότητα του επιδιωκόμενου να εξυπηρετηθεί επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος και III. Ο περιορισμός αυτός δεν εισάγει άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις ανάλογα με την ιθαγένεια ή όσον αφορά τις επιχειρήσεις ανάλογα με την έδρα τους».

2 Άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 3919/2011 «Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, είναι δυνατή η θέσπιση εξαιρέσεως ως προς ορισμένο επάγγελμα από τη διάταξη της προηγούμενης παρ., αν η διατήρηση του νομικού καθεστώτος της προηγούμενης διοικητικής άδειας επιβάλλεται από επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος και με την επιφύλαξη της αρχής της αναλογικότητας».

3 Βλ. σχετικά το υπ' αριθ. πρωτ. 5561/7.9.2011 έγγραφο του Υπ. Οικονομικών αλλά και το υπ' αριθ. πρωτ. 508/19.1.2011 του Γεν.

3. Προκειμένου να αξιολογηθούν οι διατάξεις του Σχεδίου Π.Δ. με βάση τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, κρίνεται σκόπιμη η παράθεση του νομοθετικού πλαισίου και για το συγκεκριμένο επάγγελμα του οποίου ζητείται η διατήρηση/επαναφορά, και στη συνέχεια γίνεται η αξιολόγηση της συμβατότητάς του με τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού[4].

4. Η παρούσα γνωμοδότηση περιορίζεται στην εξέταση του δικαιολογημένου, εύλογου και αναλογικού χαρακτήρα της προς διατήρηση απαίτησης προηγούμενης διοικητικής άδειας εξ επόψεως των αρχών και κανόνων της θεωρίας και της πρακτικής του ελεύθερου ανταγωνισμού (βλ. και άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 3919/2011). Οι κατωτέρω απόψεις είναι αυστηρά γενικές και δεν αναφέρονται σε συγκεκριμένη συμπεριφορά που κρίνεται με βάση τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν. 3959/2011 και 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «ΣΛΕΕ»). Αναφέρονται δε σε ζητήματα ουσίας του δικαίου του ανταγωνισμού, ενώ δεν άπτονται ζητημάτων διαδικασίας και τύπου θέσπισης της εξαίρεσης. Δεν δεσμεύουν την Ε.Α. σε υπάρχουσες ή μελλοντικές υποθέσεις και διαδικασίες, και, ενδεικτικά, σε σχέση με τυχόν ρυθμιστικά εμπόδια που δεν περιλαμβάνονται στο ως άνω αίτημα. Η Ε.Α. επιφυλάσσεται να επανέλθει στο μέλλον αναφορικά με κινδύνους εμφάνισης αντιανταγωνιστικών συνεπειών, κατά την εξειδίκευσή τους από το νομοθέτη ή την εκτελεστική εξουσία.

5. Όπως κρίθηκε στη σχετική Γνωμοδότηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού «Αρχή της Επαγγελματικής Ελευθερίας. Κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων», επειδή η άσκηση των λεγόμενων «ελευθέριων επαγγελμάτων» άπτεται σε ορισμένες περιπτώσεις του δημοσίου συμφέροντος, σε πολλές έννομες τάξεις τα επαγγέλματα αυτά είναι αντικείμενο ρυθμιστικών κανόνων που θεσπίζονται είτε από το ίδιο το Κράτος, είτε από επαγγελματικές ενώσεις στα πλαίσια αυτορρύθμισης. Η ύπαρξη σχετικών ρυθμιστικών κανόνων στις περισσότερες των περιπτώσεων δημιουργεί προβλήματα στους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού. Τόσο στο Ελληνικό όσο και στο Ενωσιακό δίκαιο ανταγωνισμού, η βασική αρχή είναι ότι τα παραπάνω χαρακτηριστικά δεν μπορούν να αποτελέσουν βάση για κάποιου είδους γενική εξαίρεση των ελευθέριων επαγγελμάτων από το πλαίσιο του ελεύθερου ανταγωνισμού. Ωστόσο, ορισμένος βαθμός ρύθμισης και του επίμαχου επαγγέλματος μπορεί να δικαιολογείται, ιδιαίτερα ενόψει του ότι οι σχετικές υπηρεσίες έχουν επιπτώσεις σε τρίτους, και ότι ορισμένες επαγγελματικές υπηρεσίες θεωρείται ότι παράγουν δημόσια αγαθά, επωφελή για το κοινωνικό σύνολο γενικότερα. Επομένως, ρυθμίσεις για τη διατήρηση της ποιότητας των επαγγελματικών υπηρεσιών και την προστασία των καταναλωτών / του κοινωνικού συνόλου μπορεί να είναι απαραίτητες[5]. Στην εν λόγω Γνωμοδότηση επισημαίνεται εξάλλου ότι, όπως γίνεται δεκτό διεθνώς, οποιοιδήποτε περιορισμοί του ανταγωνισμού θα πρέπει να είναι απόλυτα αναγκαίοι για την προστασία ενός συγκεκριμένου υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος ή αγαθού και να μην είναι δυνατό αυτό να προστατευθεί μέσω λιγότερο περιοριστικών μέτρων[6].

6. Λαμβάνεται υπόψη ότι οι εθνικές ρυθμίσεις που περιορίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία εν ευρεία εννοία ελέγχονται βάσει του συνόλου των διατάξεων της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) που αφορούν το δικαίωμα στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών (άρθρο 56 ΣΛΕΕ - πρώην 49 ΣΕΚ), το δικαίωμα ελεύθερης εγκατάστασης (άρθρο 49 ΣΛΕΕ - πρώην 43 ΣΕΚ), και την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων (άρθρο 45 ΣΛΕΕ - πρώην 39 ΣΕΚ), δηλαδή την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων[7]. Από τη νομολογία του ΔΕΚ (νυν Δικαστηρίου ΕΕ) προκύπτει, επίσης, ότι τα εθνικά μέτρα που ενδέχεται να παρακωλύσουν ή να καταστήσουν λιγότερο ελκυστική την άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών που διασφαλίζονται με τη Συνθήκη πρέπει να πληρούν τέσσερις προϋποθέσεις: να εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν δημιουργεί διακρίσεις, να δικαιολογούνται από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, να είναι κατάλληλα για την επίτευξη του επιδιωκομένου σκοπού και να μην είναι δεσμευτικά, πέραν του βαθμού που είναι αναγκαίος για την επίτευξη του σκοπού αυτού[8]. Επίσης, η αρχή του κράτους προέλευσης ισχύει και στον τομέα των υπηρεσιών[9].

7. Η αρχή της αναλογικότητας είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη (άρθρο 25 § 1 Σ και ΕΣΔΑ). Η εν λόγω αρχή διέπει την πρόσφατη νομολογία των Δικαστηρίων (εθνικών και ευρωπαϊκών, ακυρωτικών και ουσίας), καθώς και των ανεξάρτητων αρχών, και έχει ιδιαίτερη σημασία στο σύστημα προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Θέτει τα ακραία όρια ως προς τους νομοθετικούς περιορισμούς των συνταγματικών θεμελιωδών δικαιωμάτων και επιτάσσει ότι μεταξύ του νόμιμου σκοπού που επιδιώκει ένας περιορισμός του δικαιώματος και του συγκεκριμένου περιορισμού πρέπει να υπάρχει εύλογη σχέση[10]. Σύμφωνα με την Ολ. ΑΠ 6/2011: «... κατά το άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως τούτο ισχύει μετά την αντικατάσταση του κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος 1975 με το από 6/17 Απριλίου 2001 Ψήφισμα της Ζ` Αναθεωρητικής Βουλής, «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως

Γραμματέα του Υπ. Οικονομικών, στο οποίο επισημαίνεται ότι οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στην πρόταση του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου «Επείγουσες ρυθμίσεις που αφορούν την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» δεν αναιρούν την πρόθεση να καταρτιστεί ενιαίος νόμος που θα περιλαμβάνει εξαιρέσεις του Ν. 3919/2011 και επί των οποίων έχει κληθεί να γνωμοδοτήσει η Επιτροπή Ανταγωνισμού.

4 Παρόλο που ορισμένοι περιορισμοί, οι οποίοι αναλύονται στις επόμενες ενότητες της παρούσας, δεν φαίνεται να εμπίπτουν κατ' αρχήν στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 3919/2011, αποτελούν αντικείμενο εξέτασης καθώς είναι στενά συνδεδεμένοι με το σύστημα πρόσβασης και άσκησης των εξεταζομένων οικονομικών δραστηριοτήτων και επηρεάζουν ουσιαστικά το επίπεδο ανταγωνισμού στη συγκεκριμένη αγορά υπηρεσιών.

5 Γνωμοδότηση ΕΑ (Ολομ.) 11/VI/2011, παρ. 3 επ.

6 Με παραπομπή στην απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 24.6.2004, Barême d'honoraires de l'Ordre des Architectes belges, παρ. 99, όπου η Επιτροπή έκρινε ότι η θέσπιση κατώτατων αμοιβών σε καμία περίπτωση δεν συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας.

7 Βλ. Ζιάμο εις Σκουρή, Ερμηνεία Συνθηκών, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα – Κομοτηνή 2003, σ. 572.

8 Απόφαση ΔΕΚ της 30.11.1995, Gebhard κατά Consiglio dell'Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano, Συλλ. I-04165, σκ. 37 με παραπομπή στην απόφαση της 31ης Μαρτίου 1993, C-19/92, Kraus, Συλλογή 1993, σ. I-1663, σκέψη 32.

9 Βλ. Ζιάμο εις Σκουρή, Ερμηνεία Συνθηκών, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα – Κομοτηνή 2003, σ. 576 με παραπομπή στην απόφαση C-3/95 (Broede).

10 Πρβλ. Γ. Βασιλακάκη, Η αρχή της αναλογικότητας. Ο αναιρετικός έλεγχος της εφαρμογής της από τον Άρειο Πάγο επί χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω ηθικής βλάβης, *ΝομΧρ*, Ιούλ. – Αύγ. 2008, τεύχος 50 με παραπομπή σε Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα, τ. Α, σελ. 176 επόμ., του ιδίου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 4η έκδοση, σελ. 184, Στ. Ματθία, *ΕλλΔνη* 2006. 2.

ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την προστασία του κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι αποδέκτης της επιταγής για σεβασμό της αρχής της αναλογικότητας είναι ο κοινός νομοθέτης, που θεσπίζει περιορισμό ατομικών δικαιωμάτων σύμφωνα με συνταγματική επιφύλαξη υπέρ του νόμου, την οποία και υλοποιεί, όχι δε και ο δικαστής, ο οποίος, απλώς οφείλει να ελέγχει αν η αρχή αυτή έχει τηρηθεί και, σε αρνητική περίπτωση, να αρνείται την εφαρμογή του νόμου ως αντισυνταγματικού. Η εν λόγω δε αρχή, η οποία κατατείνει στην εκλογίκευση των επαχθών παρεμβάσεων της κρατικής εξουσίας στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα του ανθρώπου και πολίτη, παραβιάζεται όταν η συγκεκριμένη κρατική παρέμβαση δεν είναι α) πρόσφορη για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με αυτήν, β) αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού, με την έννοια ότι το αυτό αποτέλεσμα δεν μπορεί να επιτευχθεί με ένα ανώδυνο ή ηπιότερο μέσο, και γ) αναλογική εν στενή εννοία, δηλαδή να τελεί σε εσωτερική αλληλουχία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, ώστε η αναμενόμενη ωφέλεια να μην είναι ποιοτικά και ποσοτικά κατώτερη από τη βλάβη που προκαλείται (Ολ. ΑΠ 6/2009, 27/2008)»[11]. Δηλαδή, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας ελέγχεται: α) η καταλληλότητα του περιορισμού να επιφέρει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, β) ο αναγκαίος χαρακτήρας του (εάν είναι ο λιγότερο επαχθής για τον θιγόμενο αποδέκτη του μέτρου), και γ) η συνάφεια και εύλογη σχέση μεταξύ του μέτρου και του επιδιωκόμενου σκοπού (δεν πρέπει να συνεπάγεται περισσότερα μειονεκτήματα για τα δικαιώματα του πολίτη, παρά πλεονεκτήματα για τα συνταγματικά συμφέροντα, στην προστασία των οποίων αποβλέπει). Σύμφωνα με τη νομολογία του Αρείου Πάγου, όλα τα μέσα ασκήσεως της κρατικής εξουσίας, ο νόμος, η δικαστική απόφαση και η διοικητική πράξη, πρέπει να πληρούν τα τρία κριτήρια της αρχής της αναλογικότητας[12].

8. Τα ανωτέρω συνεπάγονται στάθμιση μεταξύ του δημοσίου συμφέροντος από την πλήρη απελευθέρωση των επαγγελμάτων και τη συνεπαγόμενη προώθηση του ανταγωνισμού, αφενός, και, αφετέρου, της επιτακτικής ανάγκης πλαισίωσης της εν λόγω ελευθερίας από ορισμένες εγγυήσεις, προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις της συγκεκριμένης κατηγορίας υπηρεσιών.

11 Βλ. και ΣτΕ (Ολ) 990/2004: «*12. Επειδή, η αρχή της αναλογικότητας, απορρέουσα από την έννοια και τους θεσμούς του κράτους δικαίου, καθιερώνεται ήδη ρητώς από το Σύνταγμα (άρθρ. 25 παρ. 1) και συγκαταλέγεται, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μεταξύ των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, οι επιβαλλόμενοι από τον κοινό νομοθέτη και τη διοίκηση περιορισμοί εις την άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνον οι αναγκαίοι και να συνάπτονται προς τον υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό. Ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διατάξεως, τότε μόνο αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητος, όταν από το είδος του ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκομένου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό*». Βλ. επίσης μειοψηφία.

12 ΑΠ 45/2005.

ΑΣΚΗΣΗ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
(ΣΤΑΣΙΜΟΥ Ή ΠΛΑΝΟΔΙΟΥ) ΕΠΙ ΠΛΟΙΩΝ

Ι. Το νομοθετικό πλαίσιο

9. Οι συγκεκριμένες υπηρεσίες ρυθμίζονται από τον Ν. 2323/1995 και την υπ' αριθ. Φ.3131/17/96/28-02-1997 υπουργική απόφαση «Χορήγηση αδειών άσκησης υπαίθριου (στάσιμου και πλανόδιου) εμπορίου στους χερσαίους χώρους τοπικής αρμοδιότητας Οργανισμών Λιμένα, Λιμενικών Ταμείων και ΕΟΤ καθώς και επί πλοίων - Χορήγηση αδειών, ίδρυσης και λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος στους ίδιους χερσαίους χώρους και επί μόνιμα αγκυροβολημένων πλοίων ή πλωτών ναυπηγημάτων» (ΦΕΚ Β΄ 178/12-03-1997).

10. Ως υπαίθριο πλανόδιο εμπόριο επί πλοίων θεωρείται εκείνο που πραγματοποιείται μόνο στα λιμάνια είτε με την άνοδο επί πλοίου του κατόχου της άδειας, είτε με τη χρήση ιδιόκτητου πλωτού μέσου (το οποίο μέχρι πρότινος επιτρεπόταν να προσεγγίζει μέχρι δύο λιμάνια, τώρα όμως δεν ζητείται η διατήρηση του σχετικού περιορισμού)[13].

11. Ως στάσιμο υπαίθριο εμπόριο επί πλοίων θεωρείται εκείνο που πραγματοποιείται μόνο στα λιμάνια επί μόνιμα αγκυροβολημένου ιδιόκτητου πλωτού μέσου (λέμβου, πλοιαρίου, πλοίου)[14].

12. Σύμφωνα με την ανωτέρω νομοθεσία, οι άδειες άσκησης υπαίθριου εμπορίου επί πλοίων χορηγούνται μόνο σε φυσικά πρόσωπα15. Τα πρόσωπα αυτά, εκτός της προϋπόθεσης μη αμετάκλητης για ορισμένα σημαντικά αδικήματα καταδίκης[16], πρέπει, με εξαίρεση τους πολύτεκνους, να μην έχουν κατά την τελευταία τριετία ετήσιο κατά μέσο όρο καθαρό οικογενειακό εισόδημα από υπουργική απόφαση, το οποίο ανέρχεται σήμερα σε 8.804,12 ευρώ (3.000.000 δρχ, όπως καθορίσθηκε το 1996 χωρίς να έχει έκτοτε τροποποιηθεί)17. Επίσης, κατά τη νομοθεσία, τα φυσικά αυτά πρόσωπα δεν θα πρέπει να συνδέονται «με οποιονδήποτε τρόπο», τόσο τα ίδια

13 Άρθρο 14 παρ. 2 της υπουργικής απόφασης Φ.3131/17/96/28-02-1997 (ΦΕΚ Β΄ 178/12-03-1997).

14 Άρθρο 14 παρ. 3 της υπουργικής απόφασης Φ.3131/17/96/28-02-1997 (ΦΕΚ Β΄ 178/12-03-1997).

15 Σύμφωνα με το άρθρο 15 της υπουργικής απόφασης Φ.3131/17/96/28-02-1997 (ΦΕΚ Β΄ 178/12-03-1997), «*Οι άδειες άσκησης υπαίθριου (στάσιμου ή πλανόδιου) εμπορίου επί πλοίων έχουν προσωπικό χαρακτήρα και χορηγούνται μόνο σε φυσικά πρόσωπα, εφόσον συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 2 της παρούσας*»· για την παρ. 2 του άρθρου 2, βλ. τις παρακάτω υποσημειώσεις.

16 Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 2 περ. α΄ και β΄ της υπουργικής απόφασης Φ.3131/17/96/28-02-1997 (ΦΕΚ Β΄ 178/12-03-1997), «*Οι άδειες άσκησης του υπαίθριου (στάσιμου ή πλανόδιου) εμπορίου είναι αυστηρά προσωπικές και χορηγούνται μόνο σε φυσικά πρόσωπα τα οποία συγκεντρώνουν τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α. Δεν έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή για κατασκοπεία, διασπορά ψευδών ειδήσεων, εγκλήματα για υπομνήματα, δωροδοκία, καταπίεση, απιστία, πρόκληση ναυαγίου από πρόθεση, βιασμό, εξαναγκασμό σε ασέλγεια, αποπλάνηση, μαστρωπία, εκμετάλλευση πορνών, σωματεμπορία, κλοπή, υπεξαίρεση, υφαίρεση, ληστεία, εκβίαση, απάτη, λαθρεμπορία, παράβαση των νόμων για τα ναρκωτικά και περί προστασίας του εθνικού νομίσματος και των διατάξεων περί παρανόμου αλιείας με εκρηκτικές, τοξίνες, ναρκωτικές, διαβρωτικές, χημικές και φυτικές ύλες ή ουσίες που παράγουν ηλεκτρικές εκκενώσεις, για παράβαση του Α.Ν. 192/36 και γενικά σε ποινή με την οποία καταγνώσθηκε έστω και μερική αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων. β. Δεν διώκονται ως φυγόποινοι ή φυγόδικοι, έστω και για ένα από τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο αδικήματα*».

17 Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 2 περ. γ΄ της υπουργικής απόφασης Φ.3131/17/96/28-02-1997 (ΦΕΚ Β΄ 178/12-03-1997) και άρθρο μόνο, κεφάλαιο Α΄ παρ. 4 περ. β΄ της υπουργικής απόφασης Κ1/2113/95 (ΦΕΚ Β΄ 786/1995), όπως αντικαταστάθηκε από την ΥΑ Κ1/1566/11-18-10-1996 (ΦΕΚ Β΄ 967/1996).

όσο και τα μέλη της οικογένειάς τους, με «οργανωμένη επιχείρηση», πλην των περιπτώσεων πώλησης παραδοσιακών ειδών[18].

II. Το αίτημα εξαίρεσης και αξιολόγηση αυτού

13. Με το άρθρο 2 του σχεδίου Π.Δ. ζητείται να παραμείνει, όπως προαναφέρθηκε: α) ο περιορισμός του άρθρου 3 του Ν. 2323/1995 και του άρθρου 14 παρ. 4 της υπουργικής απόφασης Φ. 3131/17/96/28-02-1997, που προβλέπει τη χορήγηση προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άσκηση υπαίθριου (στάσιμου ή πλανόδιου) εμπορίου επί πλοίων, β) ο περιορισμός του άρθρου 14 παρ. 4 της υπουργικής απόφασης Φ.3131/17/96/28-02-1997, που προβλέπει ότι ο αιτών την άδεια άσκησης υπαίθριου (στάσιμου ή πλανόδιου) εμπορίου επί πλοίων δεν πρέπει να συνδέεται, τόσο ο ίδιος όσο και τα μέλη της οικογένειάς του, «με οποιονδήποτε τρόπο με οργανωμένη επιχείρηση», πλην των περιπτώσεων πώλησης παραδοσιακών ειδών, και γ) ο περιορισμός του άρθρου 15 της υπουργικής απόφασης Φ.3131/17/96/28-02-1997, που προβλέπει ότι οι άδειες άσκησης υπαίθριου (στάσιμου ή πλανόδιου) εμπορίου επί πλοίων χορηγούνται μόνο σε φυσικά πρόσωπα.

14. Η απαίτηση έκδοσης προηγούμενης διοικητικής άδειας άσκησης του υπαίθριου (στάσιμου ή πλανόδιου) εμπορίου επί πλοίων εμπίπτει στην περίπτωση του άρθρου 3 παρ. 1 του Ν. 3919/2011, που ορίζει ότι «Η απαίτηση προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άσκηση επαγγέλματος (...), όταν η χορήγηση της άδειας αυτής συναρτάται προς την, αντικειμενικώς διαπιστούμενη κατά δεσμία αρμοδιότητα, συνδρομή νόμιμων προϋποθέσεων, παύει να ισχύει (...)». Κατά συνέπεια πρέπει να εκτιμηθεί εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 3919/2011 για να μπορέσει να διατηρηθεί ο εν λόγω περιορισμός.

15. Εν προκειμένω, δεν έχει προβληθεί ειδική αιτιολογία για τη διατήρηση της απαίτησης έκδοσης προηγούμενης διοικητικής άδειας.

16. Ο περιορισμός αυτός όμως συνδέεται άμεσα με την προϋπόθεση άδειας άσκησης του επαγγέλματος μόνο σε πρόσωπα που έχουν πολύ χαμηλά ετήσια οικογενειακά εισοδήματα (καθαρά 8.804,12 €, ήτοι 733,68 € μηνιαίως) και σε πολύτεκνους (ανεξαρτήτως εισοδήματος). Να σημειωθεί ότι το αιτούν Υπουργείο έκανε λόγο, σχετικά με τη νομοθεσία αυτή, στην «κοινωνική πολιτική» και σε άδειες που «εκδίδονται κατά προτεραιότητα σε άτομα ειδικών ομάδων (ανάπηροι πολέμου, πολύτεκνοι κ.λπ.)». Πρέπει πάντως να διευκρινισθεί ότι οι άδειες αυτές δεν χορηγούνται «κατά προτεραιότητα», αλλά κατ' αποκλειστικότητα στις παραπάνω ομάδες πληθυσμού, στις οποίες δεν περιλαμβάνονται οι ανάπηροι πολέμου.

17. Οι προϋποθέσεις του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 3919/2011 είναι ο επιτακτικός λόγος δημοσίου συμφέροντος και η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας.

18. Σχετικά με την πρώτη προϋπόθεση, είναι γεγονός, ότι η πρόνοια για τους πολύτεκνους και για όσους έχουν πολύ χαμηλά οικογενειακά εισοδήματα συνιστά επιτακτικό λόγο δημοσίου συμφέροντος, καθώς τα πρόσωπα αυτά χρήζουν της πρόνοιας της πολιτείας. Αρκεί να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 2 του Συντάγματος, «Πολύτεκνες οικογένειες (...) έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το Κράτος»[19], ενώ και το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει παγίως κρίνει ότι η διάκριση υπέρ πολυτέκνων «δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή, προς αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας»[20], το οποίο δημιουργείται «εκ της μειώσεως του αριθμού των γεννήσεων και της απειλούμενης, εντεύθεν, μειώσεως του πληθυσμού»[21] [22]. Η υποχρέωση της πολιτείας για φροντίδα όσων έχουν σοβαρές οικογενειακές οικονομικές δυσκολίες, ανεξαρτήτως του μεγέθους της οικογένειάς τους, είναι προφανής κατά την παρούσα περίοδο, που η χώρα βιώνει μία πρωτόγνωρη και πρωτοφανή οικονομική και κοινωνική κρίση.

19. Σχετικά με τη δεύτερη προϋπόθεση, που συνίσταται στην τήρηση της αρχής της αναλογικότητας, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του επαγγέλματος του υπαίθριου εμπορίου επί πλοίων, την πολύ περιορισμένη άσκησή του σε ορισμένα μόνο πλοία και μόνο κατά τη θερινή περίοδο, την σπανιότητα εμφανίσεως ασκούντων το επάγγελμα και την παραδοσιακά και καθ' όλα τα προηγούμενα έτη άσκησή του κατ' αποκλειστικότητα από φυσικά πρόσωπα χρήζοντα κοινωνικής βοήθειας, κρίνεται ότι, ειδικά για το επάγγελμα αυτό, πληρούται η αρχή της αναλογικότητας.

20. Ως εκ τούτου επιβάλλεται η διατήρηση του προβλεπόμενου καθεστώτος αδειοδότησης.

21. Σχετικά με τους β) και γ) περιορισμούς, οι λόγοι που προβάλλονται για τη διατήρησή τους είναι λόγοι «κοινωνικής πολιτικής» και ειδικότερα αναφέρεται ότι «οι άδειες αυτές εκδίδονται κατά προτεραιότητα σε άτομα ειδικών ομάδων (ανάπηροι πολέμου, πολύτεκνοι κλπ)». Συνάγεται, εντεύθεν, ότι ο περιορισμός μη χορήγησης αδειών σε νομικά πρόσωπα ή σε φυσικά πρόσωπα που συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με επιχειρήσεις δημιουργεί, κατά την άποψη του αιτούντος την εξαίρεση Υπουργείου, τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση των αδειών σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες.

22. Ειδικότερα, ο περιορισμός με τον οποίο δεν επιτρέπεται η έκδοση άδειας άσκησης υπαίθριου (στάσιμου ή πλανόδιου) εμπορίου επί πλοίων σε περίπτωση που ο αιτών, τόσο ο ίδιος όσο και τα μέλη της οικογένειάς του, συνδέεται «με οποιονδήποτε τρόπο με μία επιχείρηση», πλην των περιπτώσεων πώλησης παραδοσιακών ειδών, συνιστά περιορισμό στην άσκηση επαγγέλματος και εμπίπτει στην περίπτωση του άρθρου 2 παρ. 2 περίπτ. η) του Ν. 3919/2011, που ορίζει ότι «[Ως περιορισμοί που καταργούνται νοούνται...] η) Η επιβολή περιορισμών σχετιζομένων με τη συμμετοχή στη σύνθεση του μετοχικού ή εταιρικού κεφαλαίου, συναπτομένων προς την ύπαρξη ή την έλλειψη ορισμένης επαγγελματικής ιδιότητας». Σε σχέση με την εκτίμηση του εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 2 παρ. 4 του Ν. 3919/2011, σημειώνεται ότι:

Ο περιορισμός αυτός δεν είναι:

α) πρόσφορος, διότι ο περιορισμός δεν είναι κατάλληλος να επιφέρει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, δεδομέ-

18 Άρθρο 2 παρ. 2 περ. δ΄ της υπουργικής απόφασης Φ.3131/17/96/28-02-1997 (ΦΕΚ Β΄ 178/12-03-1997).

19 Βλ. και άρθρο 21 παρ. 5 «*Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή δημογραφικής πολιτικής, καθώς και η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων αποτελεί υποχρέωση του κράτους*».

20 Βλ. ΣτΕ 2886/1995, σκέψη 8, καθώς και ΣτΕ 2860/1993, 2861/1993 και 1067/1994.

21 Βλ. ΣτΕ 2778/1991, σκέψη 4, καθώς και ΣτΕ 2216/1975, 4062/1990 και 4069/1990.

22 Βλ. και άρθρο 21 παρ. 1 Σ, «*Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, (...) τελ[εί] υπό την προστασία του Κράτους*» και άρθρο 106 παρ. 1 Σ.

νου ότι δεν προκύπτει συγκεκριμένα και αναμφισβήτητα ότι μέσω αυτού εξυπηρετούνται οι προαναφερθέντες κοινωνικοί στόχοι, πολλώ δε μάλλον που η απλή συμμετοχή ενός προσώπου ή ενός μέλους της οικογένειάς του σε μία επιχείρηση δεν ισοδυναμεί αυτόματα με απολαβές υψηλών ή επαρκών εισοδημάτων για τη συντήρηση μίας οικογένειας, είτε αυτή είναι πολυτέκνων είτε όχι,

β) αναγκαίος, διότι δεν προκύπτει ότι είναι ο λιγότερο επαχθής για τον θιγόμενο αποδέκτη του μέτρου, αλλά αντίθετα η προστασία ατόμων που ανήκουν σε ευαίσθητες ομάδες (πχ πολύτεκνοι) μπορεί να επιτευχθεί με άλλες, λιγότερο επαχθείς για την επαγγελματική ελευθερία, προβλέψεις κοινωνικής πολιτικής αντί του συγκεκριμένου περιορισμού του ανταγωνισμού, και

γ) αναλογικός προς τη σπουδαιότητα του επιδιωκόμενου να εξυπηρετηθεί επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος, διότι θα μπορούσαν να προβλεφθούν άλλα μέτρα για την κοινωνική βοήθεια στα ανωτέρω πρόσωπα, που να είναι σε συνάφεια και εύλογη σχέση μεταξύ του μέτρου και του επιδιωκόμενου σκοπού, ενώ αντίθετα ο επίμαχος περιορισμός συνεπάγεται περισσότερα μειονεκτήματα παρά πλεονεκτήματα, καθώς αποκλείει από την άσκηση του επαγγέλματος υπαίθριου εμπορίου επί πλοίων πρόσωπα που μπορεί να έχουν εξαιρετικά χαμηλά εισοδήματα ή/και να είναι πολύτεκνοι, αλλά συμμετέχουν σε μία επιχείρηση, τα ίδια ή μέλη της οικογένειάς τους.

23. Κατά συνέπεια, δεν κρίνεται εύλογη η διατήρηση του εν λόγω περιορισμού. Σημειώνεται ότι τα αυτά ισχύουν και αναφορικά με το υπαίθριο εμπόριο (βλ. πρακτικά) και πρέπει για την ταυτότητα του νομικού λόγου να διατηρηθεί ο περιορισμός.

24. Τέλος, ο περιορισμός με τον οποίο δεν επιτρέπεται η έκδοση άδειας άσκησης υπαίθριου (στάσιμου ή πλανόδιου) εμπορίου επί πλοίων σε νομικά πρόσωπα συνιστά περιορισμό στην άσκηση επαγγέλματος και εμπίπτει στην περίπτωση του άρθρου 2 παρ. 2 περίπτ. ζ) του Ν. 3919/2011, που ορίζει ότι «[Ως περιορισμοί που καταργούνται νοούνται...] ζ) Η επιβολή της ασκήσεως επαγγέλματος ή η απαγόρευση της ασκήσεώς του υπό ορισμένη ή ορισμένες εταιρικές μορφές ή ο αποκλεισμός της ασκήσεώς του υπό εταιρική μορφή, επιτρεπομένης μόνο της ατομικής ασκήσεως αυτού». Κατά συνέπεια πρέπει να εκτιμηθεί εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 2 παρ. 4 του Ν. 3919/2011.

25. Για τον περιορισμό αυτό μη χορήγησης άδειας σε νομικά πρόσωπα ισχύουν όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω σχετικά με τον περιορισμό της έκδοσης προηγούμενης διοικητικής άδειας, καθώς η άδεια αυτή παραχωρείται μόνο σε φυσικά πρόσωπα ανήκοντα σε συγκεκριμένες ευπαθείς κατηγορίες του πληθυσμού, με αποκλεισμό των λοιπών φυσικών προσώπων και, κατά συνέπεια, όλων των νομικών προσώπων.

Ειδικότερα, ο περιορισμός μη χορήγησης άδειας σε νομικά πρόσωπα εξυπηρετεί τον επιτακτικό λόγο δημοσίου συμφέροντος που συνίσταται στην υποχρέωση πρόνοιας της πολιτείας έναντι των προσώπων που ανήκουν σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες που χρήζουν βοήθειας, και ιδιαίτερα κατά την παρούσα οικονομική και κοινωνική κρίση. Επίσης, είναι πρόσφορος και αναγκαίος για την προφύλαξη των προσώπων αυτών από τον ανταγωνισμό επιχειρήσεων και σύμφωνος προς την αρχή της αναλογικότητας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη φύση του συγκεκριμένου επαγγέλματος της άσκησης υπαίθριου εμπορίου

ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

26. Σημειώνεται, ότι οι περιορισμοί των οποίων προτείνεται η κατ' εξαίρεση διατήρηση πρέπει να ερμηνεύονται στενά και κατά τρόπο που δεν δημιουργεί διακρίσεις βάσει ιθαγένειας. Σημειώνεται, επίσης, ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν υπεισέρχεται σε κρίση ως προς τα επιμέρους απαιτούμενα δικαιολογητικά και διαδικασίες (λ.χ. χρόνος ισχύος των αδειών και των πιστοποιητικών, διαδικασίες χορήγησης, ανανέωσης, και αφαίρεσης / ανάκλησης αυτών) που ορίζονται εκάστοτε με υπουργική απόφαση. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτά μπορεί να υπερβαίνουν το ελάχιστο μέτρο που απαιτείται για τη διασφάλιση των επιδιωκόμενων ως άνω έννομων αγαθών και είναι σκόπιμο να απλοποιηθούν και εκσυγχρονισθούν. Ιδιαιτέρως πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ούτως ώστε οι εν λόγω διατυπώσεις να μην οδηγούν σε διακρίσεις βάσει ιθαγένειας[23]. Όταν το δικαίωμα επιφυλάσσεται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους της ΕΕ, θα πρέπει εν γένει να καλύπτονται κατ' ελάχιστον όλα τα πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους της ΕΕ ή της ΕΖΕΣ ή που καλύπτονται από τη σχετική νομοθεσία της ΕΕ, ή κάθε νομικό πρόσωπο που ασκεί δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο είτε της ελευθερίας εγκατάστασης είτε της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των προσώπων από τρίτες χώρες των οποίων το δικαίωμα κατοχυρώνεται από ειδικές διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας. Υπενθυμίζεται, τέλος, ότι οι υπέρμετρες γραφειοκρατικές διατυπώσεις συνεπάγονται αυξημένο κόστος για το κράτος και τους πολίτες, ενώ επίσης παρεμποδίζουν το δικαίωμα στην επαγγελματική και οικονομική ελευθερία.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί ομόφωνα:

i) να διατηρηθούν οι περιορισμοί που προβλέπουν ότι: στην άσκηση υπαίθριου εμπορίου (στάσιμου ή πλανόδιου) επί πλοίων: α) απαιτείται η χορήγηση προηγούμενης διοικητικής άδειας και β) δεν επιτρέπεται η χορήγησή της σε νομικά πρόσωπα και

ii) να μη διατηρηθούν οι περιορισμοί που προβλέπουν: ότι ο αιτών την άδεια άσκησης υπαίθριου (στάσιμου ή πλανόδιου) εμπορίου επί πλοίων, τόσο ο ίδιος όσο και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς του, δεν πρέπει να συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με μία επιχείρηση άσκησης υπαίθριου εμπορίου (στάσιμου - πλανόδιου επί πλοίων).

Η Γνωμοδότηση εκδόθηκε την 24η Σεπτεμβρίου 2012.

Η Γνωμοδότηση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 5 Ιουνίου 2013

Ο Πρόεδρος και Συντάκτης της Γνωμοδότησης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΑΚΗΣ

23 Ιδίως, δικαιολογητικά όπως το πιστοποιητικό ελληνομάθειας μπορεί να διατηρηθεί μόνο όπου η συνεργασία και συνεννόηση του διοικούμενου – υποκείμενου στην υποχρέωση με τον Έλληνα καταναλωτή θεωρείται ότι ανάγεται σε υποχρέωση δημόσιας τάξης ή ασφάλειας. Αντιθέτως, δεν πρέπει να συνιστά τρόπο παράκαμψης της υποχρέωσης για παράλειψη διακριτικής μεταχείρισης εις βάρος πολιτών κρατών - μελών της ΕΕ / κεκαλυμμένη διάκριση.

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή:

- Για τα Φ.Ε.Κ. από 1 έως 16 σελίδες σε 1 € προσαυξανόμενη κατά 0,20 € για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα φωτοαντίγραφα Φ.Ε.Κ. σε 0,15 € ανά σελίδα.

Σε μορφή DVD/CD:

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α΄	150 €	40 €	15 €
Β΄	300 €	80 €	30 €
Γ΄	50 €	-	-
Υ.Ο.Δ.Δ.	50 €	-	-
Δ΄	110 €	30 €	-

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α.Α.Π.	110 €	30 €	-
Ε.Β.Ι.	100 €	-	-
Α.Ε.Δ.	5 €	-	-
Δ.Δ.Σ.	200 €	-	20 €
Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	-	-	100 €

- Η τιμή πώλησης μεμονωμένων Φ.Ε.Κ. σε μορφή cd-rom από εκείνα που διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και μέχρι 100 σελίδες, σε 5 € προσαυξανόμενη κατά 1 € ανά 50 σελίδες.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Έντυπη μορφή
Α΄	225 €
Β΄	320 €
Γ΄	65 €
Υ.Ο.Δ.Δ.	65 €

Τεύχος	Έντυπη μορφή
Δ΄	160 €
Α.Α.Π.	160 €
Ε.Β.Ι.	65 €
Α.Ε.Δ.	10 €

Τεύχος	Έντυπη μορφή
Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	2.250 €
Δ.Δ.Σ.	225 €
Α.Σ.Ε.Π.	70 €
Ο.Π.Κ.	-

- Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. (έντυπη μορφή) θα αποστέλλεται σε συνδρομητές ταχυδρομικά, με την επιβάρυνση των 70 €, ποσό το οποίο αφορά τα ταχυδρομικά έξοδα.

- Η καταβολή γίνεται σε όλες τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.). Το πρωτότυπο διπλότυπο (έγγραφο αριθμ. πρωτ. 9067/28.2.2005 2η Υπηρεσία Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου) με φροντίδα των ενδιαφερομένων, πρέπει να αποστέλλεται ή να κατατίθεται στο Εθνικό Τυπογραφείο (Καποδιστρίου 34, Τ.Κ. 104 32 Αθήνα).
- Σημειώνεται ότι φωτοαντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές Επιταγές για την εξόφληση της συνδρομής, δεν γίνονται δεκτά και θα επιστρέφονται.
- Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα μέλη της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίου Τύπου Αθηνών και Επαρχίας, οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί, η Ε.Σ.Η.Ε.Α, τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα και οι τριτοβάθμιες επαγγελματικές ενώσεις δικαιούνται έκπτωσης πενήντα τοις εκατό (50%) επί της ετήσιας συνδρομής.
- Το ποσό υπέρ ΤΑ.Π.Ε.Τ. (5% επί του ποσού συνδρομής), καταβάλλεται ολόκληρο (Κ.Α.Ε. 3512) και υπολογίζεται πριν την έκπτωση.
- Στην Ταχυδρομική συνδρομή του τεύχους Α.Σ.Ε.Π. δεν γίνεται έκπτωση.

Πληροφορίες για δημοσιεύματα που καταχωρίζονται στα Φ.Ε.Κ. στο τηλ.: 210 5279000.
Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.: τηλ.: 210 8220885.

Τα φύλλα όλων των τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως διατίθενται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή από την ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου (www.et.gr)

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: http://www.et.gr - e-mail: webmaster.et@et.gr

ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ 08:00 ΜΕΧΡΙ 13:30

02014291406130008

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004